

פרשת השבוע על-פי ה"פרי צדיק"

פרשת ויקהיל

۱۰۰. جنگ ایران و عراق مدعی اسلام نبود

גַּם־בְּעֵד־כֵּן אָמַר מִתְּנִינָה?

[ט] לא Taburō as b'chel moshevotim be'om
habat. B'gmera (shch. ע.) habura
lelao yatzat rabbi natan amar lechok yatzat. V'hana
leman damar lelao yatzat mogen druk habura
yatzat lelao abel leman damar lechok yatzat
yesh labchin l'mah yaza malachat habura di'ka
lechok v'la malacha another. Ark batikoni zohar
(mekonin m'ח) atita zaka man dnetar dirha leshavat
da'ihoo lib'a dla atkribi hamn uzib'a d'tchol
v'chein dmra da'ihoo noraa d'gihonot dulah
athamer la taburō ash v'go'i d'kel man d'keusim
ca'ilio' okid noraa d'gihonot u'ain shem. V'en hoa
be'zoh'ek prasha zo (rig' sof ע'ב) dkai ul ash
gihonot v'hunein como shamrono d'kel shelosh
hakilifot hakana v'hata'ah v'hacbod n'kra'ao ash.
hakana v'hacbod כתיב (הישע ז, ד) kolom manafim como
al tenuor bo'ura ma'ofeh v'bgmera (kidushin פ'א).
nafik minyah ci umoda d'noraa amar liya zohi
drat noraa v'hoia k'lipat y'sham'ul f'solot
m'madat chsd d'korosha d'abroham abi'no ע'ה v'gem
ba'ahava mitzino m'mim rabiim la yoclo' l'cbo'ot
at ha'ahava v'go'i r'shpia r'shpia ash v'go'i (shir
hashirim ח, ר'ז) v'en f'solot sheim chmadot
v'ahavot zrotot n'kra'ao ash. V'gavo y'dou sh'tbav
ha'ash u'olah l'mulah. V'en chata' uboda' zora
sh'mastutzuf mak'lipat ha'gavo (como sh'ntbarer fara
ammar ח) y'zir ha'reu dub'odah zora gem can mitzino
(yoma ס'ט) nafik ataa ci goraya d'noraa m'beit
kodushei ha'kdoshim v'go'i u'ain shem. Zoh she'amro
(berichtot ח) t'shu' matot v'shlisha m'ni' mitha
v'go'i hem g'mtoria sh'lsh p'umim ash han'yl
sheim h'ipf' ha'chayim.

ובג'ז זה בקדושה האבות הקדושים אברם ויצחק אהבה ויראה קדושה ויעקב השפלוות כמו שנאמר בראשית ל"ב, י"א) קטוני^ת גור' ואיתה (בראשית ר'ה ע"א, א) כל מקום שנוצר דל עני ובין ישראל הכתוב בדבר לעליו נדרש (שם ס"ח, ב) שאמר אשעניא אל ההרים למפלני ולמעבדני מאיין יבוא עורי וכור') (ונתבאר עוד וירא סוף מאמר א' ושאר מקומות) והasher דשלש קליפות הנוצר שהוא נורא דיצר הרע הוא גם כן נורא דגיהנום כמו שאמרו (בראשית ר'ה ו, ר) לא יומ ולא גיהנום אלא אש שיווצ' מגופן של רשעים וכור' רוחכם אש תאכלכם. ובשבת שהוא ש' ר' זו דתלת אבחן

תורה כתוב (שמות י"ט, ב') ויהן ישראל וגוי שנדרש במקילתה (יתו בחושך א') כאיש אחד בלבד אחד ועל ידי זה זכו להוריו השכינה לארץ ולמתן תורה.

ושבת בוכת ה' היא תעשיר זו השבת
(בראשית ר' ו' א') והיינו ששבת
זוכין לברכה וריבוי בעשיות דתורה שבעל
פה כמו שמתבאר כמה פעמים ובזהה'ק (ח' א'
מ' ז') יום השבעיע דא תורה שבעל פה דאייהו
יום שבעיע. והיינו מלכותה פה תורה שבעל
פה קריין לה ולא יוכל לזכות להברכה
דתורה שבעל פה רק על ידי השלום כנ'ל'.
ועל כן הקדים להם לשבת שיק halo כולם
כאיש אחד. וכן המשכן הוא מקום שיצא
משם האור דתורה שבעל פה על דרך מה
שנאמר (ישעיה ב', ג') כי מצוין תצא תורה ודבר
ה' מירושלים דבר ה' זו הלכה כמו שאמרו
שבשת (קל' ח): וכן בבית המקדש היה לשכת
הגוזית שמשם יוצאה תורה לכל ישראל
(סנהדרין פ' ו): וזה שאמרו (ירקא ר' כ"ד, ד')
ברכה מצוין שנאמר (הhalim קכ' ח, ה) יברך
ה' מצוין. וכן כתוב (שם קל' ג', ג') על הררי
ציוון כי שם צוה ה' את הברכה. וכן הכהנים
דכתיב (מלachi ב', ז) כי שפתיה מהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו. להם נמסר הברכה
שעיקר הברכה הוא הריבוי בתורה שבעל פה
שנמסר להם דכתיב (דברים י"ז, ט') ובאות אל
הכהנים הלוים וגוו. ולכן הקדים לפرشת
המשכן שהוא מקום להשראת שכינה וברכה
ריבובי בתורה שבעל פה. ויקהל משה שקבצם
שיהיו כולם כאיש אחד ועל ידי כן יוכל
לזכות להברכה הריבוי בתורה שבעל פה.
ואחר כך אמר להם השבת ומלאכת המשכן
שהוא התורה שבעל פה שעל ידי זה עוסקין

השלום כל' מחזק ברכה:

[א] ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו'. הוא על דרך שנאמר בראשית מ"ט, א"ב) האספו ובבראשית רבה (צ"ה, ב') הקבצו ושמו וגוי' כזו אותן על המחלוקת אמר להם תחון כולxon אסיפה אחת וכו' והיינו דאו יוכל להגיד להם אחרית הימים. וכן כאן שרצה להגיד להם מצות השבת וציווי מלאכת המשכן הקדומים ויקהל משה שיהיו כולם **ט** אגדה אחת והוא על דרך מה שאמרו (סוף עוקצים) לא מצא הקב"ה כל' מחזק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר (תהלים כ"ט, י"א) ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. עוז לעמו יתן ה' היינו תורה שבכתב דעתיב (משלי ב, ו) ה' יתן חכמה והוא עוז ותקיפות לישראל. ה' יברך ברכה היינו ריבוי השפעה בתורה שבבעל פה (כמו שנתבאר פרהمام אמר ה') וכן כתוב בריש ספר הבביר (סימן ג') ומפני מה התחיל התורה בכ' כמה דאתחל ברכה ומגלי **ט** הדתורה נקראת ברכה שנאמר (דברים ל"ג, כ"ג) ומלא ברכת ה' ים ודרום ירשה ואין ים אלא תורה שנאמר (איוב י"א, ט') ורוחבה מנין ים עין שם. וזה קאי על תורה שבבעל פה שהיא ארוכה הארץ מדה שהتورה שבכתב אותיותה מנויות וספרות ויש לה מדה ואין להוסיף עליה אף אותן. ואמר דזאת הברכה הוא רק על ידי השלום וכמו שאמרו (ברכות ס"ד). תלמידי חכמים מרביכם שלום וכו' ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בוניך **ט** קרא התלמידי חכמים במקום זה בוניך על שם שנקרואו תלמידי חכמים בנאי שעוסקין בבניינו של עולם (שכת קי"ד). דה' יתרברך בטובו מחדש בכל יום מעשה בראשית על ידי חידוש הלכה שמחדרש בכל יום וזה נמסר אחר מתן תורה לחכמים שהם מחדרשים הלכות ואף שנראה שהחידושים הלכות בא בחלוקת וכמו שאמרו (קידושין ל': אפללו אב ובנו וכו' שעוסקין בתורה בשער אחד נעשים אויבים זה את זה וכו' מכל מקום **ט** מרבים שלום וכמו שאמרו (יבמות י"ד): למדך שחיבחה וריעות נהוגין זה בזה לקיים מה יעצמא ירביבר (ב' י"ז), האם והשלום אהבו

והיינו דאמת ושלום חד הוי כמו שכותב בספר
הבהיר (סימן ק"ץ וזכזה'ק (ח"ג י"ב):) דאמת
ושלום קשייר לא בדא. שכשמכוונין על דרך
אמת או יש בינהם חיבחה וריעות ושלום
שכלום מכוונין לדבר אחד לדבר אמרת יודע
שכנגדו גם כן מכובן להציג האמת. וכן במתוך

לທברא יציר הרע אלא אורייתא (זהר ח"א ר'ב).
הינו גם כן בתורה שבעל פה כמו שאמרנו
מה שאמרו (סוכה נ"ב): משכחו לבית המדרש
ושם חידוש הלכות שבעל פה ותלמידי
חכמים מרביין שלום ועל ידי השלום זכין
לברכה דתורה שבעל פה כנ"ל. ואומרים
שהשלום שלו על פי מה שאמרו (במדרב רכה
י"ב, ח) המשל זה מיכאל שהוא של שלג ופחד
גבrial של אש מהו עמו מושלים לו לא
זה מזיק זה וכוכו והינו מפני שהמכון אחד
על דרך אמרת לא זה מכבה זה. וכן בית שמאי
ובית הל שנקראו אבן דעתם בזורה (ח"ג
צ"ג), וכן במשנה (עדות פרק א' משנה ד') נקרו
אבות העולם והינו בית שמאי מدت הגבורה
פחד יצחק והל מدت חסד דרגא דבריהם
כמ"ש מזה"ק (ח"ג ו"ה). וכן שכתוב
מהאר"י הקדוש שלעתיד יהיה הלה בבית
שמאי מהאי טעם. ואמרו עליהם (יבמות י"ד):
ללמוד שחייב ורויות נהגין זה בזה לקיים
מה שנאמר (זכריה ח, י"ט) והאמת והשלום
אהבו וזה שהשלום שלו שעשו שלום
במורומי הווא שים עליינו ברכה בתורה שבעל
פה ושלום ואומרים זה בסעודה שלישית אחר
שכבר עבר יום השבת בשמייה והשומר שבת
כהלכתה נגאל מיד מכל וכל והינו שלא
יחזור כלל יציר הרע כמו לעתיד. ויהיה כלל
מיו כשบทות על דרך מה שנאמר (תהלים צ"ז,
ד) שבתי ביתך כי כל ימי חי:

[יא] שהשלום שלו ישים עליו ברכה
ושלם. בגמר השבת
מקשים על ברכה ושלום וברכה הינו ריבוי
השפעה בתורה שבעל פה כמו שאמרנו מס' ר' היל
הבהיר. וברכה זו הוא רק על ידי השלום
שהוא כל' מחזיק ברכה (כמו שנתבאר מאמר א'
עין שם). ועייר השalom הוא מקטרוג היצר
הרע שהוא האויב הנלחם תמיד וכמו שאמרו
(בראשית רבבה נ"ה א') ברכות ה' דרכי איש גם
אויבו ישלים אותו זה יציר הרע עיין שם
בארכיות. וכן כתיב (תהלים ל"ח, ד') אין שלום
בעצמי מפני חטאתי ובכתרת כהנים (בחווקות
א') הובא בראשי"ו (ויקרא כ"ו, ר) אם אין שלום
אין כלום ונתחי שלום בארץ ושכבותם ואין
מחריד והיינו מרוגז וחוזרת היצר הרע ועל
דרך שאמרו (ברכות ה'), לעולם ירגזי אדם יציר
טוב על יציר הרע וכו'. ועל ידי הברכה שהוא
ריבוי השפעה בתורה שבעל פה הרוב חכמה
זוכה לתקון הרוב כעס זוכה להברכה על ידי
טה שלום מקטרוג היצר הרע והוא בהא תלי.
ובשבת על ידי שמירת שבת משומר מן
העבירה וניצול מקטרוג היצר כמו שאמרנו מן
מהמכילתא ופרי עץ חיים וכן בשבת זוכה
לריבוי השפעה בתורה שבעל פה (כמו שנתבאר
מאמר א' ושאר מקומות) מקשים בגמר השבת
על ימי המעשה הוא ישים עליו ברכה
ושלם. דתלמידי חכמים דמיין לשבותות (זהה
ח' ג' קכ"ד סוף ע"ב) והיינו שהם זוכין תמיד
לברכה בחורבה שרשעל פה ולימ' לך מלך

ובת מחתutra בא בהו כמ"ש בזוזה ק' (פרשא זז ר"ד). והיינו שזוכין ישראל לקדושת שלשת האבות הקדושים שהם שורש חי עולם היפך החלש קליפות הנזכרים שמצויאין האדם מהעולם נאמר לא תבערו אש בכל מושבתוכם ביום השבת שניצולים באמת מג' אש דקליפה ואש דגיהנום וכמו שאמרו במיכילתא (בשלוח יוסע ה') מפסוק דישומר שבת מחללו ושומר ידו וג' שהשמר שבת משומר מן העבירה ומזה מה שכותב בפרי עץ חיים (ריש שער השבת) שניצול מקטרווג היצר הרע כל ימי השבוע.

ויש לומר שעל זה נאמר בכל מושבותיכם שכבר דקדכו (כמוה ר:) מושבות דכתוב רחמנא בשכת למה לי ודרשוهو לעזין מיתה בית דין עיין שם. ויש לומר שמרמז דמושבותיכם היינו הנייחא שלכם והיצר הרע מטעעה את האדם להיות לו נייחא מקליפה הקנאה או התאה והכבד. ועל זה אמר שלא אם תבערו אש בכל מושבותיכם שלא יהיה לכם נייחא ממש דקליפות ורק יהיה להם נייחא מקדושת שלשת אבות שתזכו בשכת נ"ל. ועל זה נאמר לשון כל דלשון כל יתכן על שלש וכמו שכתב התוספות יומ טוב (פרק י"ב משנה ז"א) ואמרנו סעד לזה מה שאמרו בראשית רבה צ, ר) על פסוק (בראשית מ"א, נ"ד) ויהי רעב בכל הארץות בשלש ארצוות וכוכ' (ונתבאר WHY מאמר ג') וזה שנאמר בכל מושבותיכם בכל הנייחא שלכם שמטעה ג' היצר הרע להיות נייחא לכם משלש קליפות שנקרואו אש רק יהיה לכם נייחא משלשה קדושים האבות שהם היפך השלש קליפות הנ"ל. ובשבת בת מתעטרא באבן. ולרמזו זה יצאה הבערה לחילך נ"ל: